

kommer tilbage og vil have ryddet en lille bitte smule op. Her er der så tale om mindre ændringer og præciseringer i forhold til udviklingen på ADSL-markedet.

Men den interessante del af det her lovforslag handler om revisionen af masteloven. Hele debatten om sundhed og stråling ligger den 10. marts ved en høring i Landstingssalen, så det vil jeg lade være med at beskæftige mig med i denne her sammenhæng.

Lovforslaget handler jo om at kunne offentliggøre nuværende og fremtidige placeringer af master, og det synes vi sådan set er fint. Men alligevel er det, vi har med at gøre, lidt tyndt, synes vi.

For det første rækker fremtidige placeringer kun 2 år ud i fremtiden. Som Forbrugerrådet har gjort opmærksom på, er det måske lidt for lidt. Vi mener, at planerne om placeringer 4 år ud i fremtiden burde være offentligt tilgængelige, selv om tingene selvfølgelig, det er vi godt klar over, bliver mere usikre af at række længere ud i fremtiden.

For det andet har vi lidt svært ved at se, om Kommunernes Landsforening faktisk har en pointe, når de mener, at der nu bliver dobbeltregistrering af master. Derfor vil jeg gerne bede ministeren enten her fra talerstolen eller i forbindelse med udvalgsarbejdet at redegøre nærmere for det forhold.

For det tredje er der heller ikke med det her lovforslag nogen mulighed for dialog hverken for den enkelte eller for en kommune. Der er ingen mulighed for at flytte master, altså er der ikke noget lokaldemokrati. Det synes vi er problematisk. Det er et problem, når det kommunale selvstyre begrænses til at underskrive en byggetilladelse.

Så hvis ministeren mener noget med åbenhed og med gennemsigtighed, så synes vi, at han burde lade det lokale demokrati få en rolle i forhold til placeringen af masterne.

Men det grundlæggende problem med de her master er, at af konkurrencehensyn stilles der næsten fire gange så mange 3G-master op, som det er nødvendigt, nemlig 2.000 pr. selskab. Der forstår vi simpelt hen ikke, at man ikke insisterer på en fællesdrift af de her master i stedet for at plastre hele landet til.

Jeg synes også, at vi bør diskutere, hvordan vores byer skal se ud, om vi ønsker, at alle huse skal plastres til med master, der ikke engang er nødvendige. Hvis der nu var et formål med det, så kunne vi diskutere det, men når det fak-

tisk bare er et spørgsmål om, at hvert selskab skal have deres egen, så forstår vi det ikke helt.

Jeg skal alt i alt sige, at i Enhedslisten støtter vi jo selv de mindste fremskridt, men jeg vil sige om de her fremskridt, at de er så små, at det er lige ved, at det er svært at få øje på dem.

Videnskabsministeren (Helge Sander):

Jeg vil i al korthed takke for den gennemgående brede tilslutning, der er, selv om den sidste ordførers tilslutning var lidt tøvende, sådan som jeg måtte tolke det.

Jeg mener nu, at der vil være gode muligheder under udvalgsbehandlingen for at få tilslutning også fra fru Pernille Rosenkrantz-Theil, for jeg er helt sikker på, at vi vil kunne dokumentere, at i hvert fald de ting, som ordføreren frembragte her fra talerstolen, er ganske vidtrækkende.

Jeg vil gerne erkende omkring masteproblematikken, at der er nogle ting, som stadig væk udestår, og jeg har også klart tilkendegivet i offentligheden, at de nærmere regler om, hvordan og hvorledes vi skal regulere området, og hvordan og hvorledes vi sikrer gennemsigtigheden, vil ske ved hjælp af en bekendtgørelse, som vi vender tilbage til, og hvor der naturligvis vil være en høringsfase.

Men det er klart målsætningen – det er indiskutabelt – netop at opnå den størst mulige åbenhed og gennemskuelig, og jeg har også hørt fra de fleste sider, at det er der blevet kvitteret positivt for.

Kl. 15.25

Jeg er opmærksom på, at Kommunernes Landsforening har givet et andet bud på det. Men det er altså et bud, som man kan sige er lidt vanskeligere at iscenesætte og iværksætte, og det er også lidt mere kostbart, så i første omgang har vi sagt: De signaler, vi har hørt, er, at man ønsker handling her og nu, og det giver vores løsning mulighed for. Men lovforslaget er til gengæld også formuleret på en sådan måde, at hvis vi ønsker en anden løsning på sigt, kan vi gøre det, uden at sagen skal i Folketingssalen igen. Jeg mener, vi har udvist megen åbenhed og imødekommenhed. Det har også været tilfældet hos de parter, som er involveret, og det vil jeg gerne kvittere for her i dag.

Jeg håber, vi kan imødekomme det ønske, som helt klart er hos befolkningen, nemlig at skabe gennemskuelig. Jeg har hørt debatten sådan, at vi forhåbentlig kan imødesee en forholdsvis kort udvalgsbehandling, og det kan